



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: L.M., nar. „X“, bytem „X“, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 12.1.2015, č.j. KrÚ 2206/2015/ODSH/12,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 18.8.2014, č.j. OSA/P-367/14-D/26, jímž byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „*zákon o přestupcích*“), neboť porušil jinou povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem, a to konkrétně stanovenou ust. § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Tohoto přestupku se žalobce dopustil tím, že do 5 pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou

(rozhodnutí ze dne 19.11.2013, č.j. 90364/2013, právní moc dne 31.1.2014), tj. do 7.2.2014, kterým mu byla mimo jiné uložena sankce – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, neodevzdal věcně a místně příslušnému správnímu orgánu svůj řidičský průkaz. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

V žalobě žalobce předně namítl, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelný, když ve výroku „*zcela absentuje časové určení skutku, který měl žalobce spáchat*“, z tohoto výroku není zřejmé, za jaké období je žalobce sankcionován. Další žalobní námitkou je tvrzení žalobce o tom, že správní orgán I. stupně nezákonně rozhodl o vině žalobce i přes to, že jeho povinnost odevzdat řidičský průkaz zanikla dne 27.2.2014, kdy bylo vydáno usnesení o odkladu výkonu rozhodnutí, v jehož důsledku vznikla žalobci povinnost odevzdat řidičský průkaz, tedy usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 27.2.2014, toto rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí přiložil žalobce s žalovaným rozhodnutím k žalobě. Žalobci poté, co mu vznikla povinnost odevzdat řidičský průkaz, byl tímto usnesením zproštěn, tuto skutečnost měl správní orgán zjistit sám z úřední povinnosti, správní orgán I. stupně při ústním jednání konaném dne 16.7.2014 prováděl dokazování výpisem z evidenční karty řidiče starým téměř 4 měsíce, jehož „*vypovídající hodnota byla nulová*“. Dále žalobce namítl, že jeho jednání zcela postrádalo „*materiální aspekt*“. Konečně považoval za spekulativní a zcela nevhodnou větu, kterou správní orgán uvedl k odůvodnění toho, proč žalobce neodevzdal řidičský průkaz, když jej k tomu vedla „*zjevně snaha zneužít řidičského průkazu při případných silničních kontrolách a zamezení tak zjištění, že nesmí řídit*“. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah obou rozhodnutí a uvedl argumentaci za účelem potvrzení závěru v nich uvedených, navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky je nesporné, že rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 19.11.2013, č.j. 90364/2013, které nabylo právní moci dne 31.1.2014, byla mimo jiné uložena žalobci sankce, a to zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců.

Podle ust. § 94a odst. 1, 2 zákona o silničním provozu držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, který mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, přičemž řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odst. 1.

V projednávané věci byl proto povinen žalobce odevzdat řidičský průkaz do 7.2.2014, když zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel mu byl uložen zmíněným rozhodnutím ze dne 19.11.2013, které nabylo právní moci dne 31.1.2014. A právě tím, že žalobce nesplnil uvedenou zákonnou povinnost, tj. neodevzdal řidičský průkaz v uvedené lhůtě, tj. do 7.2.2014, byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o

přestupcích, podle něhož je přestupkem porušení jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 – 45 zákona o přestupcích, jestliže jsou stanoveny zvláštní právní předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů. Tímto zvláštním předpisem je zákon o silničním provozu a porušením povinnosti v něm stanovené je právě již výše zmíněné ust. § 94a odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Krajský soud neshledává důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když je v něm dostatečně jasným, nezaměnitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodněno, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil, když je zde vymezeno i časové období určené ke splnění uvedené zákonné povinnosti. Není pravdou, že by „*současná podoba výroku*“ umožňovala správnímu orgánu opětovně sankcionovat za neodevzdání řidičského průkazu za dobu od 1.3.2014 do doby vyhotovení napadeného rozhodnutí, jak žalobce nepodloženě tvrdí v žalobě. Předmětem postihu je výše uvedené protiprávní jednání žalobce spočívající v nesplnění zmíněné povinnosti odevzdat řidičský průkaz v zákonné lhůtě, tato lhůta je jen jedna a nelze proto přisvědčit názoru žalobce o možnosti opětovné sankce za neodevzdání řidičského průkazu za jiné období. Žalobci lze přisvědčit obecně v části jeho tvrzení o tom, že v případě přestupku musí být naplněny oba dva znaky, tj. jak formální, tak i materiální. Námitka žalobce o tom, že když neodevzdal řidičský průkaz, tak že žádným způsobem tato skutečnost neohrozila zájem společnosti, je nedůvodná a účelového charakteru. Žalobce jako řidič jistě dobře ví, a zná to určitě i jeho právní zástupce, že držení řidičského průkazu není bezvýznamné, a že pokud žalobce neodevzdal řidičský průkaz, měl správní orgán I. stupně důvodný názor o možnosti jeho zneužití při případných silničních kontrolách a zamezení tak zjištění, že žalobce „*nesmí řídit*“. Pokud žalobce tvrdí, že „*takovéto spekulace považuje za zcela nevhodné, ničím nepodložené, ani netuší, jakým způsobem mohla být jeho údajná snaha zjevná*“, tak v případě žalobce jako řidiče a tím i absolventa autoškoly, navíc zastoupeného právním zástupcem, je takováto úvaha naopak z jeho strany spekulativní a ničím nepodložená. Pokud se ten, komu byl uložen zákaz činnosti, chová podle zákona a v zákonem stanovené lhůtě odevzdá řidičský průkaz, ví nebo přinejmenším má a musí vědět, že nedisponuje osvědčením nezbytným k řízení motorových vozidel (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.4.2012, č.j. 7As 137/2011-52). Je tedy skoro vyloučeno, aby i v době trvání zákazu činnosti z nedbalosti řídil bez řidičského oprávnění a signálem, že opět řídit může, je vrácení řidičského oprávnění. Při nedodržení postupu odevzdání řidičského průkazu hrozí, že řidič, který má řidičský průkaz u sebe, ač jej měl ve stanovené lhůtě odevzdat, by mohl řídit motorové vozidlo i bez řidičského oprávnění, přičemž jeho pochybení by nemuselo být, např. při zběžné kontrole policií bez prověření příslušných evidencí, jednoduše zjistitelné. Právě tomu má zabránit mechanismus odevzdání a vrácení řidičského průkazu, za jehož dodržení se řidič, který řidičský průkaz odevzdal, po dobu odevzdání žádným takovým průkazem nemůže prokázat (srov. rozsudek NSS ze dne 19.4.2012, č.j. 7As 137/2011-52). V tomto posledně citovaném rozsudku NSS se vyjádřil i po materiálním znaku tohoto přestupku, když uvedl, že pokud jedná určitá osoba v rozporu s ust. § 94a zákona o silničním provozu a naplní tím formální znaky skutkové podstaty přestupku, za něž byl přestupce postižen, „*je nutno mít za to, že je naplněn i znak materiální, ledažby existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost příslušného jednání snižovaly natolik, že by materiální znak naplněn nebyl*“. Takové okolnosti však u žalobce nenastaly. Žalobci vznikla povinnost odevzdat řidičský průkaz do 7.2.2014, tuto povinnost však žalobce nesplnil, tedy věděl, či přinejmenším mohl a měl vědět, že nemá mít řidičský průkaz u sebe, protože je povinen jej odevzdat. Žalobce se mýlí v tom, když tvrdí, že jeho povinnost zanikla dne 27.2.2014, kdy bylo vydáno usnesení o odkladu výkonu rozhodnutí, v jehož důsledku vznikla žalobci povinnost odevzdat řidičský průkaz, tj. zmíněného usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 31.1.2014.

Usnesením Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 27.2.2014 byl pouze odložen výkon rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 19.11.2013, č.j. 90364/2013, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, § 125c odst. 1 písm. e) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 7.000 Kč a výše zmíněný zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost k náhradě nákladů řízení. Usnesení Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 27.2.2014, č.j. 17295/2014, se však týkalo rozhodnutí, jehož předmětem nebyl postih protiprávního jednání žalobce spočívajícím v nesplnění výše zmíněné zákonné povinnosti odevzdat řidičský průkaz (§ 94a odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), ale rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, § 125c odst. 1 písm. e) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterým byla žalobci uložena sankce pokuty ve výši 7.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na uvedenou dobu (jednalo se o výše zmíněné rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 19.11.2013, č.j. 90364/2013). Výkon tohoto rozhodnutí byl odložen zmíněným usnesením ze dne 27.2.2014 dle ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích z důvodu žaloby, kterou žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dle § 65 s.ř.s. Povinnost odevzdat řidičský průkaz, za jejíž nesplnění byl žalobce potrestán žalovaným rozhodnutím, avšak nebyla stanovena rozhodnutím, jehož výkon byl odložen, ale byla stanovena zákonem, proto oprávnění správního orgánu rozhodnout o odpovědnosti za přestupek žalovaným rozhodnutím nemohl být zmíněným usnesením o odkladu výkonu dotčeno.

Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady podle obsahu spisu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20. ledna 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová